

Bud'te sví

Žijte svůj život tak, jako byste byli hlavní postavou celosvětově uznávané novely.

PŘIPRAVILA ANETA ZIMOVÁ

Světová literatura psaná formou deníků? Za mě jedno velké ANO! Annie Ernaux píše a vzpomíná na události, se kterými se, troufám si říct, mnoho z nás ztotožní. První (bláznivé) lásky, které měly naši stoprocentní přítomnost a oddanost. Rozchody, pochybování o našich činech a chování před ostatními a následné nekonečné obhajování. Kolotoč emocí a myšlenek, jež se s odstupem času zdají být tou největší maličkostí. Rodinné vztahy a jejich zašmodrchaný řetězec křivd a kritiky z obou stran. To všechno je Annie Ernaux, francouzská spisovatelka a učitelka literatury, držící Nobelovu cenu za literaturu a „za odvahy a pronikavost, s níž odhaluje kořeny, odcizení a překážky lidské paměti“. **NENÍ TO SKVĚLÉ?** K čertu s fiktivními romány, tady se vítězí s životem, jaký je.

Annie Ernaux (84) se ve svých knihách *Mladík / Událost* a *Paměť dívky* vrací k určitým momentům z mládí a dospívání. Díky tomu se vydává na cestu, která se stáčí i do míst, o nichž nevěděla, a poznává znovu a znovu samu sebe (už jen díky tomu je pro mě psaní deníku nesmírně inspirativní).

Doporučila bych ji tedy těm, kdo se sami rádi nostalgicky vracejí do minulosti. Kdo i doteď vzpomíná na všední, přesto nenahraditelné a životně významné chvíle. Nenadchne čtenáře, kteří touží po sexy dramatu a zvratu, ale zamilují si ji ti, co naopak milují kouzlo (ne)všedních problémů a rádi čtou o životě takovém, jaký je. Milující, zlomený, ironický, traumatický, tipný, sebekritický a především nezapomenutelný.

I have searched for my mothers love in all corners of the world

When I was a child, luxury was fur coats, evening dresses, and villas by the sea. Later on, I thought it meant leading the life of an intellectual. Now I feel that it is also being able to live out a passion for a man or a woman.

ANETA ZIMOVÁ
@aneta.zimova

Fotografka, věčný melancholik a hlavně blázen do příběhů, které umí otevřít srdce a dodat větší nadhled. Jejím největším přáním je, aby den měl více než 24 hodin a všude bylo božské ticho: na čtení.

Věřím, že každý zážitek, ať už je jakékoliv povahy, má nezadatelné právo být zaznamenán.¹

Někteří z nás zcela podlehnou způsobu existence druhých – jak mluví, jak si dávají nohu přes nohu, jak si zapalují cigarety. Zůstanou uvězněni ve druhých. Jednoho dne, nebo spíš jedné noci, je strhne touha po jediném Druhém. Ztratí ponětí o tom, čím byli. Rozplývají se, vidí jednat a poslouchat jen svůj odraz unášený neznámým proudem. Jsou ve vleku vůle Druhého, ten je neustále o krok před nimi. Nikdy ho nedostihnou.²

Vedle všech společenských a psychologických důvodů, které nacházím pro to, co jsem zažila, jsem nejvíc přesvědčená o následujícím: stalo se mi to proto, abych o tom podala zprávu. A skutečný záměr mého života možná tkví jedině v tom: nechť se mé tělo, pocity a myšlenky promění v psaní, to znamená v cosi srozumitelného a všeobecně platného, nechť se má existence bezesbytku rozpustí v myslích a životech druhých.³

Absence smyslu toho, co prožíváme, v okamžiku, kdy to prožíváme, násobí možnosti psaní.²

Máme toho víc!

Zveme všechny booklovers k dalšímu čtení. Na cosmopolitan.cz najdete kromě dalších tipů na knížky také rozhovory s autory a jiné zajímavosti.

#COSMObookclub
cosmopolitan.cz

